Samenwerking, communicatie, een-zijn

17 februari 1961
lezing 80

“Gegroet, lieve vrienden. Zegen voor ieder van jullie; gezegend is dit uur.

De hoogste, meest wenselijke toestand in het hele plan van de evolutie is *een-zijn*. In deze aardse sfeer komt dat niet voor. Er zijn mensen die er een vaag idee van hebben. Soms voelen ze heel even dat er zoiets bestaat maar dat moment gaat voorbij en dan voelen ze niet langer de betekenis van de zijnstoestand die ‘een-zijn’ heet. Want een-zijn *is* en valt buiten de wet van oorzaak en gevolg. Daarom heeft het voor mij geen zin om het te bespreken. Jullie kunnen het onmogelijk begrijpen en ik zou in de menselijke taal niet de geëigende woorden kunnen vinden om duidelijk te maken wat een-zijn is.

Maar ik zal twee stadia bespreken die aan een-zijn voorafgaan en die er uiteindelijk toe leiden. Deze twee stadia komen in jullie sfeer van bestaan en bewustzijn wél voor. Deze toestanden zijn: op het laagste niveau samenwerking en op een hoger niveau communicatie. Zonder samenwerking en communicatie kan geen enkel levend wezen bestaan. De mens zou zonder die twee niet kunnen overleven. Dit geldt zelfs op het materiële niveau. Voedsel, drank, onderdak, alles wat je nodig hebt om in leven te blijven is afhankelijk van samenwerking en communicatie. De vorm waarin en de manier waarop kan per samenleving verschillen. In een primitieve samenleving waarin de mens zijn eigen contact met de natuur en de elementen regelt, zal het anders toegaan dan in de onze. Maar naarmate de mens zich steeds verder ontwikkelt en de bevolking van een samenleving zich uitbreidt, moet hij de communicatie met zijn medeschepselen anders gaan regelen. Hoe beter hij door een goede samenwerking en communicatie met zijn medeschepselen kan opschieten, des te beter zal zijn leven op het meest materiële, namelijk het fysieke niveau functioneren. Dit is zo

voor de hand liggend dat ik er niet verder op in hoef te gaan.

Als je dit begrijpt, wordt het ook duidelijk dat de mens voor zijn mentale, emotionele en spirituele levensonderhoud net zo afhankelijk van samenwerking en communicatie moet zijn als voor zijn fysieke levensonderhoud. Jullie weten dat dezelfde wetten voor alle niveaus gelden en het is een van de grote vergissingen en tragedies van het menselijk ras dat het deze waarheid negeert. Als mensen op de juiste manier werden opgevoed zodat deze waarheid zou worden begrepen, dan zou jullie wereld er heel anders uitzien.

Er is in de ziel van de mens een centrum van waaruit de krachten stromen of waarop hij reageert. Dit centrum regelt de wetten van communicatie en natuurlijk op een lager niveau van samenwerking. Maar op samenwerking zullen we niet ingaan aangezien dat zonder meer duidelijk wordt als je begrijpt wat communicatie is. Samenwerking is gewoon een oppervlakkiger vorm van communicatie.

Deze wetten hebben net als alle wetten van het universum de neiging vrij te stromen als de betreffende menselijke entiteit ermee in harmonie is. Is hij dat - door onwetendheid of gebrek aan ontwikkeling – niet, dan zijn ze verbrokkeld, verdraaid, vervormd en kan er geen communicatie plaats vinden. Dus zolang deze wetten in de entiteit niet zijn hersteld, wordt de mens op zijn weg naar uiteindelijk een-zijn belemmerd. Als je de voorgaande lezingen over de vele problemen met betrekking tot het zielenleven van de mens nog eens nakijkt, zou je heel gemakkelijk moeten kunnen zien hoe de mens deze wetten overtreedt. Als de mens overijverig of buitensporig angstig is en als hij op een overdreven manier naar contact hunkert en verlangt, dan worden deze zielskrachten automatisch wrang, scherp en star. Hun bewegingen zullen te plotseling en hun invloed te sterk worden. Dan zullen zij op overeenkomstige wijze op het zielcentrum van de ander inwerken die weer op zijn beurt, vaak heel onbewust, van daaruit reageert.

Het hele universum is gebaseerd op evenwicht. Telkens wanneer dit wordt verstoord, proberen de universele krachten dat weer te herstellen. Dit is vaak een pijnlijk proces met als gevolg dat de ziel van de ander met een terugtrekkende beweging moet reageren. De innerlijke krachten stellen grenzen en lijken de al te begerige poging af te wijzen.

In je dagelijkse waarnemingen kun je dit gemakkelijk zien, vooral

wanneer je je met dit zelfonderzoek bezighoudt. Je bent je misschien helemaal niet van de verborgen hunkering en overdreven behoefte bewust; je hebt die misschien met een laag bedekt die juist het tegenovergestelde uitdrukt. Niettemin, datgene wat écht in je is, telt. En wanneer je dat ontdekt, begrijp je dat deze stroming waarvan je je tot nu toe niet bewust was, de deur bij de ander dicht duwt. Je zult het dan niet langer als een persoonlijke afwijzing ervaren maar je begrijpt dat de onbewuste zielskrachten van de ander in overeenstemming met de wet van het evenwichtsherstel moeten reageren.

Om dit proces beter te begrijpen moet duidelijk zijn wat die overdreven hunkering betekent. Je denkt misschien dat het hier alleen maar om een sterke, positieve factor gaat en dat die als zodanig het natuurlijk evenwicht niet kan of zou mogen verstoren. Maar dat is niet zo. In het licht van onze vorige besprekingen zul je nu begrijpen dat zo'n overdreven hunkering een verdraaiing van de werkelijkheid is, in die zin dat de dringende noodzaak van je behoefte niet in overeenstemming met de waarheid is. Hij is *ingebeeld*. Zoals het woord al zegt, hij komt voort uit je beelden, conflicten en verdraaiingen. In deze onbewuste gemoedstoestand geloof je dat je liefde, genegenheid en aandacht *moét* hebben. Het is geen kwestie van een verlangen naar gezonde wederkerigheid. Het is een eenzijdige, kinderlijke eis, waarbij je leven op het spel lijkt te staan. Dat veroorzaakt zo'n sterke innerlijke beweging dat de evenwichtbrengende krachten ervoor zorgen dat de ander zich voor deze overdreven beweging terugtrekt. In de persoon die zijn eigen innerlijke, onopgeloste conflicten en problemen heeft, zal de motivatie voor een dergelijke terugtrekking onbewust en negatief zijn. In de betrekkelijk gezonde persoon zal de reactie ongeveer hetzelfde zijn, maar de motieven zijn dan positief en bewust.

Probeer deze krachtige, voorwaarts stuwende beweging met de inwerking van de dwingende onderstroom maar te visualiseren, dan zul je de onvermijdelijke reactie volledig begrijpen. Visualiseer deze zielskrachten als zodanig en herinner je dan voorvallen waarbij je bij een van beide kanten betrokken was. In sommige gevallen bruiste de overdreven behoefte in jou op en werd deze afgewezen, in andere gevallen kwamen zulke krachten op je af en ondanks al je verlangen naar liefde en contact kon je deze alleen maar afwijzen. Dergelijke waarnemingen zullen je begrip van deze zaak verruimen; je zult er baat bij hebben.

Tot nu toe, voordat je echt in de verborgen gebieden en beweegredenen van je zielskrachten kon doordringen, waren al deze innerlijke acties en reacties onbewust. In het gunstigste geval voelde je er iets van maar het was vaag. Nu je echter op je pad van zelfonderzoek voortdurend vorderingen maakt, ben je je al veel bewuster van deze factoren geworden. Als je dit bewustzijn met de wetten van communicatie en evenwicht verbindt, verwerf je een inzicht dat nog dieper gaat. Naast andere voordelen behoedt het je voor de verkeerde conclusie dat je 'liefde' wordt afgewezen en dat je daarom niets waard bent. Je kunt gekwetst en teleurgesteld worden als je echt lief hebt en daarvoor op je hoede moet zijn. Je begrijpt dat de kinderlijke, overdreven hunkering niets met gezonde liefde te maken heeft en dat die hunkering juist de reden is voor haar ongezonde werking en de daarop volgende afwijzing. Wanneer je dat eenmaal volledig begrijpt, hoef je jezelf niet langer tegen het gevaar van gekwetst worden te beschermen. Deze 'bescherming' of pseudovoorzorg maakt dat je jezelf isoleert en dat je weigert te communiceren. Als jij van jouw kant door dat terugtrekken zelf geen enkele poging onderneemt, worden er geen krachten in werking gezet om contact te maken. Dan zal er ook niets gebeuren en dat is net zo schadelijk als het bovengenoemde andere uiterste.

Dit zijn de twee belangrijkste manieren waarop de wetten die communicatie regelen verwrongen worden. Er zijn veel onderverdelingen en persoonlijke variaties die je zelf moet herkennen als zij zich voordoen. Alleen wanneer je groeit en jezelf van de verkeerde reacties bewust wordt die aan verkeerde indrukken zijn te wijten, kun je geleidelijk deze toestand gaan veranderen. Houd altijd in gedachten (en je zult ontdekken dat het klopt als je je innerlijke reacties op hun betekenis onderzoekt) dat je voortdurend heen en weer wordt geslingerd tussen overdreven hunkering, overdreven behoefte en terugtrekking. Soms ben je tegelijkertijd met beide alternatieven bezig, hoe vreemd het ook lijkt. Of dat probeer je in elk geval, om zogezegd 'op veilig te spelen'. Geen wonder dat je ziel in tweeën wordt gescheurd, geen wonder dat je kracht als sneeuw voor de zon verdwijnt, geen wonder dat je in disharmonie, ongelukkig en zonder hoop bent. Je beseft geen moment dat al deze uiterlijke gebeurtenissen, die jij de schuld van de situatie geeft, het natuurlijk gevolg zijn van deze innerlijke toestand die je zelf hebt veroorzaakt.

Ik zeg jullie nogmaals, vrienden, dat als je dit alleen in theorie weet, het nergens toe dient. Alleen je persoonlijke werk, je persoonlijke

zoektocht naar deze verdraaiingen en vergissingen laat je de waarheid van deze wetten zien. Je gaat dan ook zien dat de uiterlijke gebeurtenissen die niets met je innerlijke toestand te maken lijken te hebben in feite juist de gevolgen zijn van wat jij in beweging hebt gezet. De bevrijding die deze kennis je biedt, zal je de kracht en doorzettingsvermogen geven om te veranderen en geleidelijk te leren contact te maken zonder een overdreven behoefte. Zoals jullie uit vorige lezingen weten, komt deze behoefte in een of andere vorm voort uit teleurstellingen tijdens je jeugd die je nog steeds niet hebt verwerkt en die je probeert te overwinnen door die behoefte in je onbewuste reacties en motieven nog sterker aan te zetten.

Als je dit eenmaal volledig ziet en begrijpt en er vervolgens in slaagt de overdreven behoefte los te laten, zul je merken dat deze behoefte een illusie is. Als het eenmaal geen kwestie van leven of dood meer voor je is, hoef je niet meer je toevlucht tot het andere uiterste te nemen: sabotage van juist datgene waarnaar je het meest verlangt en wat je op een gezonde manier hoort te krijgen. Je saboteert het ofwel door de voelsprieten van de andere ziel angst aan te jagen zodat ze zich terugtrekken ofwel door jezelf te isoleren en te weigeren om het risico van de weg eruit te nemen door hoe subtiel ook een muur rondom jezelf te bouwen. Doe je dat niet meer, dan stromen deze zielskrachten op een harmonieuze wijze vanuit het centrum van je wezen en hebben ze een gunstige invloed, zelfs op degenen die dit soort onopgeloste problemen nog hebben want deze wet moet werkzaam zijn. Zo je geeft, zo zul je ontvangen.

Als mensen dit echt leren, moet hun leven veranderen. Ze gaan dan echt communiceren, in plaats van te steunen op wederzijdse afhankelijkheid en behoeften, waarin de een de behoeften van de ander vervult om zijn eigen behoeften vervuld te krijgen. Dit is de verhouding die de meeste mensen met elkaar hebben. Of dat nu op zakelijk gebied is, op je werk of in je persoonlijke verhoudingen, in je huwelijk of in vriendschappen, dat maakt geen verschil. Jullie wereld hier op deze aarde wordt in hoge mate beheerst door afhankelijkheid en behoefte in plaats van door echte communicatie. Laat dit tot je doordringen, vrienden, en probeer in wat je in jezelf hebt ontdekt te zien hoe je juist datgene waarnaar je het meest verlangt verhindert, hoe je dat saboteert, hoe je dat onmogelijk maakt.

Velen van jullie beseffen zelfs niet dat je naar contact verlangt. Je

teleurstellingen als gevolg van afwijzing hebben je zo voorzichtig gemaakt dat je bewust gelooft dat je oprecht en op een gezonde manier onthecht bent. In werkelijkheid woekert je overdreven behoefte in het verborgene verder, bedekt door lagen valse onthechting die alleen maar uit angst bestaan en waarachter je jezelf als bescherming tegen pijn in afzondering terugtrekt. Maar de pijn zou niet nodig zijn als je jezelf openstelt en dit hele proces begrijpt. Probeer nadat je deze verborgen behoefte hebt ontdekt, hebt toegegeven en ervaren vast te stellen hoe hevig en dringend die hunkering is. Hoe sterker de behoefte, de hunkering en de ongezonde overdrijving is, des te groter is de kans dat je in tegenstelling tot wat je gelooft je daar niet bewust van bent. Je denkt misschien dat hoe sterker die behoefte is, des te sterker je je daarvan bewust moet zijn. Maar dat hoeft niet zo te zijn. Vaak is het juist het tegenovergestelde. Iets in jou voelt de overdrijving en schaamt zich daarvoor. Je weet ergens dat er iets niet klopt. Je voelt je onbewust ook vernederd omdat dit voortdurend knagende verlangen vanwege de onrealistische overdrijving ervan nooit vervuld kan worden en daarom verstop je het. Je bedekt het. Je hebt een hekel aan jezelf omdat je afhankelijk van je behoefte bent, die maakt dat je je hulpeloos voelt tegenover degenen aan wie je je meestal onderwerpt om je behoefte vervuld te krijgen. Dit veroorzaakt misschien een tegengestelde uiterlijke reactie van uiterste en onechte ‘onafhankelijkheid’. Kijk daarvoor uit, vrienden.

Ontdek het bestaan van de behoefte en de intensiteit ervan. En probeer dan, als volgende stap, te zien tot welke maatregelen je je toevlucht hebt genomen. Er zijn vele manieren en mogelijkheden die ik allemaal eerder heb besproken maar die je nu in een nieuw licht kunt zien.
Ik heb het gehad over je onderworpenheid, hoe subtiel ook, van waaruit je vaak je ziel verkoopt om liefde te krijgen. Als deze neiging openlijk is, vertel je jezelf misschien, dat dit je vermogen en je bereidheid om lief te hebben is. Je gelooft misschien dat je onderworpenheid een echt offer en onzelfzuchtig is. Pas als je heel nauwkeurig kijkt en analyseert, zul je zien dat deze hunkering niets met echte liefde te maken heeft en dat er daarom geen echte communicatie tot stand kan komen.
Ik heb het gehad over het agressieve aspect dat je gebruikt als bescherming tegen de kwetsbaarheid van de verborgen onderworpenheid.
Ik heb het gehad over terugtrekking als een andere vorm van bescherming.
Ik heb het gehad over de kunstmatigheid waarmee je je leven, je emoties en alles wat op jouw persoon betrekking heeft al te zeer

dramatiseert.

Dit zijn allemaal maatregelen waarmee je hoopt te krijgen wat je wilt, of waarmee je jezelf beschermt tegen de teleurstelling en frustratie van het niet krijgen wat je wilt. Aangezien deze 'bescherming' automatisch de vervulling van je verlangen uitsluit, word je voortdurend tussen al die verschillende maatregelen heen en weer geslingerd. Je weet niet welke van de twee je moet kiezen en je zet tegelijkertijd stappen die met elkaar in strijd zijn. Het zal je nu duidelijk zijn dat zelfs één enkele daarvan de wet van communicatie wel moet vervormen en daardoor je hartenwens saboteert. Maar als je tegelijkertijd meerdere mogelijkheden vervolgt die elkaar wederzijds uitsluiten, breng je zo'n disharmonie in het universum van je eigen ziel dat het nog veel moeilijker wordt de zaak te ontwarren en de orde te herstellen.

Spoor dit alles op en maak daardoor de weg vrij naar ware communicatie in al haar facetten en in al haar aspecten. Dan besef en begrijp je datgene waarvan je misschien geloofde dat het iets tegenstrijdigs was, namelijk dat jullie op een gezonde manier van elkaar afhankelijk zijn. Deze gezonde onderlinge afhankelijkheid kan echter alleen bestaan als je onafhankelijk *bent*, niet van de ander maar van je eigen verwrongen behoefte en nood. Alleen op basis van onafhankelijkheid kan er een gezonde onderlinge afhankelijkheid zijn. Maar beide bestaan ook op een verkeerde manier. En zoals ik al heb gezegd, dat is helaas heel vaak het probleem. Als je in je schulp kruipt of in de onechte overtuiging dat het je niets kan schelen op een agressieve manier je omgeving tegen je in het harnas jaagt, dan laat je daarmee een ongezonde onafhankelijkheid zien die voortkomt uit en leidt tot nog meer ongezonde afhankelijkheid en behoefte. Dergelijke innerlijke gedragspatronen hoe verbloemd ook zijn nooit een uitdrukking van het vrije verlangen naar gezonde onafhankelijkheid en wederzijdse afhankelijkheid waar je in vrijheid toe besluit.

Zijn er nog vragen in verband met dit onderwerp?"

VRAAG: Heb ik goed begrepen dat de overdreven behoefte een neurotisch trekje is?

"Natuurlijk. Het is een illusie, omdat je gelooft en het gevoel hebt dat je leven van deze behoefte afhangt. Je denkt misschien niet zo maar wanneer je je gevoelens met betrekking tot een teleurstelling of een

frustratie onderzoekt, zul je de ware intensiteit van die gevoelens ontdekken. Alleen door een nauwkeurig onderzoek van hun intensiteit en betekenis kun je de illusie ontdekken. De sterkte en intensiteit van je emoties staat in geen enkele verhouding tot de kwestie waarover het gaat."

VRAAG: Ik bedoelde eigenlijk iets anders. U zei iets over twee mensen die elkaar op een verkeerde manier nodig hebben. De een vervult de behoefte van de ander om zijn eigen behoefte vervuld te krijgen. Waarom is dit ongezond of verkeerd?

"Een dergelijke relatie kan best lang bestaan en kan zelfs gedurende een bepaalde tijd functioneren. Maar het is geen verhouding die gebaseerd is op echte waarden en op echte wederzijdse afhankelijkheid, omdat de betrokken personen nog niet onafhankelijk van hun eigen behoefte zijn, hetgeen de kern van een goede communicatie moet zijn. Een dergelijke ongezonde verhouding is gebaseerd op onderhandelen, op de wisselwerking van onderdanige en overheersende houdingen waarbij een van beide houdingen in de ene partner dominant is of waarbij beide partners nu eens de ene dan weer de andere houding sterker vertegenwoordigen, in plaats van dat zo'n verhouding berust op vrij innerlijk handelen van beide partners.

VRAAG: De scheidingslijn tussen gezonde en ongezonde afhankelijkheid en onafhankelijkheid lijkt me erg smal. Hoe kun je die twee van elkaar onderscheiden?

"De scheidingslijn is altijd smal. Het gaat altijd om zulke subtiele en ongrijpbare dingen dat je door erover te praten nooit de innerlijke waarheid kunt vinden. Nogmaals, er is geen vaste regel of recept. Je kunt de beste theorieën ontwikkelen en daar met je verstand in geloven maar je gevoelens kunnen daar volledig van afwijken. De enige manier om deze waarheid te ontdekken is door het werk dat je op dit pad verzet, door je gevoelens en reacties onder ogen te zien en te onderzoeken, door hun betekenis te begrijpen terwijl je hun spoor volgt tot aan hun wortels. Achter alle negatieve, verontrustende en disharmonieuze gevoelens moet een oorspronkelijk verlangen en een frustratie zitten. Wanneer je dat ontdekt, kun je vaststellen hoe echt of illusoir dat verlangen is. Alleen wanneer je in staat bent de onvolwassen en verwrongen emoties volledig te begrijpen, kun je een besef van de ware emoties krijgen - waar ze misschien in bepaalde

mate reeds bestaan en waar ze misschien, om zo te zeggen, zijn *ingebouwd* als je je verder ontwikkelt. Dan zul je ook het verschil voelen tussen iets in vrijheid willen en iets zo erg nodig hebben dat het echt pijn doet als de behoefte niet wordt vervuld.

VRAAG: Mag ik hier iets aan toevoegen? Ik denk dat we het kunnen begrijpen door de mate waarin we ons gefrustreerd voelen en bang zijn wanneer de behoefte niet wordt vervuld.

"Ja, dat klopt. Maar je moet ook oppassen voor een quasi rustige harmonie en een afwezigheid van behoeften die van buitenaf is opgelegd en die niets anders betekent dan dat jij jezelf uit angst uit het leven, de liefde en het contact terugtrekt. Dat is ook iets wat je zorgvuldig moet onderzoeken."

VRAAG: U had het over het onderwerp eenheid. Een gebeurtenis die deze week in het nieuws was, brengt me op een vraag met betrekking tot de mogelijke eenheid van de christelijke kerken. Het gerucht gaat dat daartoe pogingen zijn gedaan door de paus en zijn roep om oecumene, en door verschillende kerkgenootschappen die samenkomen in de hoop verenigd te worden. Maar ondanks deze pogingen woedt er nog steeds een strijd tussen fundamentalisme en liberalisme. Deze week nog verwees bisschop James A. Pike van de Protestantse Episcopale kerk naar verschillende 'mythen' in de bijbel, zoals de mythe van Adam en Eva, van het paradijs, van de hemel en de hel en nog andere. Hij werd onmiddellijk door veel van zijn eigen geestelijken van ketterij beschuldigd. Wat is volgens u de plaats van de mythe in religie?

"Mensen begrijpen niet wat mythe eigenlijk betekent. Voor de meerderheid betekent mythe verzinsel, fantasie, verbeelding, sprookje, leugen. Dat is wat de mensen er gewoonlijk van vinden. Natuurlijk is de echte betekenis van mythe heel anders.

Dit misverstand is niet de enige reden waarom verschillende religies niet tot elkaar kunnen komen. Als dit uit de weg werd geruimd, zou er weer iets anders in de weg staan. Mensen zitten zo vaak vast aan hun band van trouw aan een bepaalde godsdienst, een politieke partij of wat dan ook waar ze bij horen dat ze bang zijn om los te laten. Het gaat hier om een persoonlijke angst, een persoonlijke bedreiging. Ze hebben het

gevoel dat hun hele wereld en persoonlijke veiligheid instort als ze moeten loslaten wat ze denken. Ze kunnen zich wat ze als een bedreiging van hun zekerheid beschouwen niet 'veroorloven'.

Dus de kern van het probleem ligt eigenlijk niet in het misverstand met betrekking tot mythe, symbool of wat dan ook. De kern ligt in de psychologische problemen van de mens, de onechte veiligheid die hij voor zichzelf heeft opgebouwd en zijn weerstand tegen het opnieuw onderzoeken van de ware motieven achter de hardnekkigheid waarmee hij aan bepaalde ideeën vasthoudt, of die nu juist zijn of niet. Zolang dit bij de meerderheid van de mensen de overhand heeft die de verantwoordelijk hebben om in dit opzicht voor eenmaking te zorgen - ik noem dit geen een-zijn, hoewel een dergelijke eenmaking ons wel dichter in de buurt daarvan brengt - zullen hun innerlijke obstakels altijd uiterlijke voortbrengen.

Dit duidt beslist op een verbetering en een stap in de goede richting. Niettemin wordt dit punt vaak veeleer met een heel kinderlijke houding benaderd, in de geest van 'ik geef dit op maar dan geef jij dat op', van een soort onderhandelen dan met een gemeenschappelijk verlangen om de waarheid te vinden. Zo wordt soms een waarheid in de steek gelaten om een compromis tot stand te brengen."

VRAAG: Kunt u ons enig idee geven van wat een mythe nu eigenlijk is?

"Ik zou hier lang over kunnen praten maar daar is nu geen tijd voor. Misschien zal ik er later dieper op ingaan. Ik wil nu alleen zeggen dat een mythe een waarheid vertegenwoordigt die in een voor de mens aanvaardbare en begrijpbare vorm wordt overgebracht. Een mythe geeft net als een symbool een beknopt beeld van een onmetelijke waarheid zoals de beeldtaal in de geesteswereld of in je dromen. Het verschil tussen een symbool en een mythe is dat je voor alles en nog wat, belangrijke of onbelangrijke dingen een symbool kunt hebben. In je dromen heb je je eigen persoonlijke symbolen voor je persoonlijke eigenaardigheden. Een mythe heeft daarentegen te maken met een algemene, universele waarheid. Zij wordt op een beknopte en aanschouwelijke manier weergegeven om haar aanvaardbaar en begrijpelijk te maken zodat je het kunt vatten. Het principe van een mythe en een symbool is hetzelfde."

VRAAG: Is het waar dat een specifieke geestelijke activiteit die in de buitenwereld wordt geprojecteerd heel individueel en betrekkelijk is? Met andere woorden, wat je ziet en waarneemt als waarheid houdt verband met wat je projecteert? En wat je projecteert houdt verband met je specifieke psychische activiteit en ervaringen?

"Ja, dat klopt, maar het gaat nog verder. Een mythe is in tegenstelling tot veel symbolen iets wat werkelijk waar is. Maar het wordt zo weergegeven dat de betrokken personen het kunnen begrijpen. Maar op zich is het een weergave van de absolute waarheid."

VRAAG: Kunt u iets zeggen over wat ik onlangs heb gezien? Ik was getuige van een demonstratie van helderziendheid waarbij het medium niet in trance was, maar bepaalde geesten kon zien. Wat gebeurt er in zo'n geval? Gaat het hier om gedachten lezen, het waarnemen van etherische lichamen of is het mogelijk dat de geest in kwestie werkelijk aanwezig was zodat het medium die kon zien?

"Al deze alternatieven zijn mogelijk. Mensen denken altijd in termen van 'of/of'. Ik kan onmogelijk zeggen waar het in dit geval om ging. Maar het maakt eigenlijk niet zoveel verschil als je geneigd bent te denken. Je schijnt te denken dat als het een kwestie van gedachten lezen is, dit het bestaan van levende geestelijke wezens uitsluit. Jouw onderbewuste kan door de levendigheid en het aanwezig zijn van de geest en zijn band met jou onder de indruk van deze geest zijn zodat een helderziende hem via de omweg van je eigen onderbewuste waarneemt."

VRAAG: Maar is het mogelijk dat de geest er zelf echt was?

"Natuurlijk is dat mogelijk, absoluut."

VRAAG: In de lezing had u het erover dat de wederzijdse behoefte een relatie in stand kan houden en dat dit ongezond is. Maar mij lijkt het alleen maar eerlijk en goed dat, wanneer ik van iemand houd, die ander ook van mij houdt. Anders zou het veel ongezonder zijn.

"Lieve vrienden, jullie hebben het helemaal bij het verkeerde eind als

je gelooft dat ik eenzijdige liefde aanprijs. In een gezonde situatie hoef je je daar nooit zorgen over te maken want zoals ik dat in vorige lezingen uitgebreid heb uitgelegd, als je jezelf van de behoefte bevrijdt, dan zorgt je innerlijke zelf, je ware zelf, je intuïtieve zelf ervoor dat je je genegenheid en liefde op degene richt die in staat is die te beantwoorden. Dan komt het vanzelf. Zoiets als een gebrek aan wederkerigheid bestaat niet. Dat kan alleen bestaan in een ongezonde situatie die op een onvolwassen hunkering in plaats van op de bereidheid om lief te hebben en te communiceren is gebaseerd. Aangezien je nieuw bent in deze groep is het begrijpelijk dat je deze vraag stelt maar als je met deze lezingen vertrouwd was, zou je volledig begrijpen dat een dergelijke gezonde wederkerigheid het wezenlijke is en het natuurlijke gevolg dat automatisch ontstaat wanneer je je ziel bevrijdt van haar boeien. Eenzijdige liefde is juist het levende bewijs van een verwrongen en afwijkende situatie. Om die te vermijden hoef je je niet druk te maken over je emoties, hoef je ze niet te regelen of te sturen, hoef je je gevoelens niet dwingend in een bepaalde richting te sturen. Als je denkt dat dat nodig is, is dat een teken dat er veel lagen zijn van waaruit je onbewust reageert en waarvan je je bewust moet worden zodat je er op een juiste manier mee om kunt gaan. Als je *vrij* reageert, zal wederkerigheid het gevolg zijn."

VRAAG: In de psychiatrie gebruikt men tegenwoordig elektroshock-therapie. Zou dat de psyche en de fijnstoffelijke lichamen kunnen beschadigen?

"Ja, het beschadigt en brengt geen echte genezing tot stand, maar alleen een tijdelijke schijn van genezing." (*Wat doet het?*) "Het bewerkt een tijdelijke, oppervlakkige en heel onwerkelijke pseudogenezing."

VRAAG: Het haalt je met mechanische middelen uit een psychose en brengt je terug tot de werkelijkheid. Maar dan moet je gaan uitzoeken wat de oorzaak was om een herhaling van de psychose te voorkomen. Maar het is zuiver mechanisch.

"Je zei dat het iemand terugbrengt tot de werkelijkheid. Dat gebeurt alleen op een heel beperkte manier. Tegelijkertijd kunnen deze shocks delen van de menselijke psyche en de fijnstoffelijke lichamen beschadigen en dat gebeurt ook vaak."

VRAAG: Ik heb de afgelopen dagen gezien hoe mensen dergelijke elektroshocks kregen en het leek alsof ze een paar minuten of seconden echt dood waren. Is het mogelijk dat ze heel even echt dood gaan?

"Nee. Wat jullie dood noemen, is wanneer het zilveren koord wordt doorgesneden. Maar er zijn vele stadia van bewusteloosheid die uiterlijk op de dood lijken maar ze zijn niet echt dood omdat het koord niet is doorgesneden."

VRAAG: Kan shocktherapie het koord beschadigen?

"Dat kan ook voorkomen. Maar zelfs als dat niet zo is, kunnen andere vermogens en delen van de innerlijke mens beschadigd worden en dat is net zo schadelijk."

VRAAG: Kunt u ons een of andere formule geven voor het uitleggen van droomsymbolen?

"Ja, vrienden, ik heb dit in vele jaren van training gedaan. Maar ik kan jullie geen vooropgezette recepten geven, dat zou de zaak te zeer vereenvoudigen. Dromen echt leren begrijpen en uitleggen is een langdurig en vaak moeizaam proces. Er is niet alleen kennis en ervaring voor nodig maar ook veel intuïtie, begrip, aanleg. Een droom is buitengewoon persoonlijk en de dingen worden in jullie wereld zo vaak gegeneraliseerd. Als gevolg daarvan gaat het echte profijt, datgene wat de droom werkelijk wil overbrengen vaak verloren wanneer mensen ijverig maar op een automatische manier dromen analyseren."

VRAAG: Waarom krijg je dromen als er een deskundige voor nodig is om de betekenis te achterhalen?

"Als je echt de waarheid omtrent je droom wilt weten en als je er de tijd voor neemt en er moeite voor doet, kun je die soms zelfs zonder hulp zelf ontdekken. Soms heb je hulp nodig. Maar als je echt je diepste zelf wilt kennen schrik je niet voor de mogelijkheid van hulp op dat gebied terug en word je er naar toe geleid. Zoals ik zo vaak heb gezegd, kun je het echte werk op het gebied van zelfonderzoek niet alleen doen en dat geldt niet alleen voor het uitleggen van dromen. Maar de meeste mensen willen zichzelf niet leren kennen. Alles wat

hen een dieper begrip van zichzelf zou kunnen geven, plaatsen zij buiten hun gezichtsveld of het nu een droom is of andere aanwijzingen over hun bewuste dagelijkse reacties.

Mogen jullie allen enige kracht en enig inzicht aan mijn woorden ontlenen zodat jullie er je voordeel mee kunnen doen. Ga er aan staan, vrienden, want het is aan jullie.

Wees allemaal gezegend. Wees omgeven door de kracht en de liefde die we jullie uit onze wereld brengen. Wees in vrede, wees in God!”

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1961
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'Coöperation - Communication – Union'.
Vertaling door Frans Oosterbaan in 1985; herzien in 2000 door A. en M. Mol.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2010*